

Mærke til, at der atter og atter kommer saadanne store Pakker, omtrent af ens Indhold med ens Mærke og med samme Haandskrift, og saaledes faar Mistanke om, at Hensigten er at omgaa Postlovgivningen, saa vil Postvæsenet sende Bud til vedkommende Adressat og sige til ham: Behag at møde paa Posthuset og lukke Pakken op i vor Nærværelse. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være ønskeligt, om den høitærede Indenrigsminister kunde enes med Rigsdagen om en Ufattelse, hvori der udtryffeligt kommer til at staa, at det kun er, forsaa vidt derved tilsigtes at tage en Indtægt bort fra Statskassen. Hvorledes Udtrykkene skulle være, kan jeg ikke i Diebliffet sige; men naar man kunde faae lagt noget Saadant ind i Forslaget, tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vilde finde det rigtigt. Jeg kan ikke negte, at jeg oprindelig havde nogen Betænkelighed ved dette Forslag; men da noget Saadant er trængt igjennem andre Steder, bl. A. i Verdenspostforeningen, ere mine Betænkeligheder for en Del faldne bort. Der er imidlertid en Hensigt, jeg vil gjøre til den ærede Indenrigsminister og det er: Har den ærede Indenrigsminister tænkt paa at sikre sig lige overfor Jernbanepakker? Der er i Virkeligheden et Gul, som ogsaa skal stoppes, naar man skal sørge for, at Ingen slipper igjennem Lovens Maaske. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) gjorde forskellige Hensigtninger til Udvalget. Det var mig ikke muligt at høre dem alle; men jeg tror, at flere af dem fortjene at tages under nærmere Overveielse, og jeg vil derfor bede det ærede Medlem om at formulere disse vore Ændringsforslag, saaledes at Udvalget snarest muligt kan faae dem i Hænde. Deriblandt er ogsaa Forslaget om, at Rabatten, naar man kjøber Postkonvolutter og Blanketter efter en vis Form, skulde gives for 25 Stkr. og ikke blot for 100, et Forslag, overfor hvilket jeg synes, at den høitærede Indenrigsminister stillede sig velbilligt. Det ærede Medlem for Odense (Hedemann) er vistnok i en Misforstaaelse, naar han mener, at Udvalgets Flertal i Ændringsforslaget under Nr. 23 har foreslaaet Portotvang for Pengebreve derved, at man bestemmer, at der skal kunne sælges Konvolutter til Pengebreve paa Posthuset. Det bliver nemlig en frivillig Sag for Publikum, om det vil benytte sig deraf eller ikke. Naar vi have sat denne Bestemmelse ind, er det kun for at gjøre det saa bekvemt som mulig for Publikum. Vil man kjøbe sine Konvolutter andre Steder eller have dem selv, staaer det jo Enhver frit for, det er kun

for at Publikum kan have let ved at forsyne sig med de vigtigste af disse Ting, og det er ogsaa Meningen, at Landpostbudene skulle være forsynede dermed. Den ærede Minister har modsat sig Begyndelsen af Forslaget under Nr. 23, som han ellers har tiltraadt, idet han siger, at det vil være vanskeligt at faae en ensartet Form; men der er jo ikke Noget i Veien for, at man ogsaa kan have andre Former. Det er imidlertid et Punkt, der ikke er videre vigtigt, og som jeg derfor ikke skal opholde mig videre ved. Angaaende Forslagene under Nr. 24 og 25 mente det ærede Medlem fra Odense, at der var noget Modsigende i disse Forslag. Sagen er nemlig den, at den høitærede Minister har foreslaaet, at visse Forsendelser, som f. Ex. de under Korsbaand, der hidtil har kunnet gaa ufrankerede, nu skulle underkastes Portotvang. Dertil stiller Udvalgets Flertal det — jeg vil ikke sige Ændringsforslag, men Sidesforslag, at delvis frigjorte Forsendelser skulle kunne gaa ogsaa under Korsbaand. Deri er ikke nogen Modsigelse. Naar den høitærede Minister har modsat sig vort Forslag, tror jeg, det ogsaa maa bero paa en Misforstaaelse, som jeg nu begynder at komme efter. Den høitærede Minister siger, det kan ikke gaa an at lade saadanne aabne Forsendelser komme frem til Modtageren, naar de ere ufrankerede; men de ere netop ikke ufrankerede, naar de komme til Modtageren. Med Hensyn til Breve er det jo bekjendt, at de kunne sendes ufrankerede, men andre Forsendelser som Brevkort og Korsbaandsforsendelser skulle efter vort Ændringsforslag besørjes, naar de ere delvis frankerede, og saa skal Postvæsenet opræve det Dobbelte af, hvad der mangler i fuld Porto; i saa Henseende kan Postvæsenet fuldkomment sikre sig. Det viste sig jo, at Verdenspostforeningen har en saadan Bestemmelse, og det finder altsaa allerede Sted her med Breve fra Udlandet, saa der er ingen Tvivl om, at det kan gennemføres uden at støde paa praktiske Vanskeligheder. — Jeg kommer tilbage til de Forhandlinger, som skulle have fundet Sted, ikke i Udvalget, men mellem Udvalgsmedlemmer og Postembedsmænd. I den Anledning benyttede den høitærede Indenrigsminister det Udtryk, at det var en uhyre Sver, Udvalget har udvist. Det kan naturligvis ikke Andet end smigre os, at vi have udvist en saadan uhyre Sver. Jeg skal i den Anledning oplyse, hvad der kan forklare dette nærmere. Det er ganske rigtigt, som den høitærede Minister sagde, at Udvalget havde ønsket Overpostmesterens Nærværelse, men at han undskyldte sig. Denne Undskyldningskrivelse modtog jeg her paa min Plads i Thinget ved Slutningen af